

[Stavad]

gere årrække drejer sig om ca. 800 personer, der har taget et antal millioner kroner med sig, er det måske ikke særlig faretruende. Men i øvrigt har skatteministeren måske i den sammenhæng glemt, at vi jo i fællesskab har gennemført en udlandslovpakke, som skulle forhindre, at man bare kan krybe i skattely efter at have samlet sin formue under danske vilkår, under danske indtjeningsforhold, under danske skatteregler, som man siger er helt umulige. Jeg har set eksempler på skatteydere, der har samlet sig store formuer, er taget til udlandet, hvor de i løbet af kort tid har formøblet dem, men som så er vendt hjem og har prøvet forfra. De ved nok, hvor de skal være, når der skal laves indtjening.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Ministeren sagde i sine bemærkninger, at et stigende antal danskere forlod landet, og at de tog, jeg tror, det var 3½ mia. kr., der blev nævnt, i formue med ud af landet. Har ministeren nogen som helst idé om, hvor mange af disse mennesker der reelt stadig væk har deres udkomme her i Danmark? Der foregår en ganske omfattende uregelmæssighed i spørgsmålet om bopælskriteriet og omgælse af dette, således at mennesker, der f.eks. bosætter sig i England, rent faktisk stadig væk har deres udkomme i Danmark, men ikke betaler skat hverken her eller i England på grund af de engelske skattesystemer.

Jens Thoft (SF):

Ministeren sagde, at jeg havde ledsaget hans forslag med eder og forbandelser. Jeg omtalte en landbrugsafgrøde og sagde, det var noget hø. Det er efter min mening hverken en ed eller en forbandelse og burde da slet ikke være det for en Venstreminister. Men noget hø synes jeg fortsat det er.

Jeg skal skynde mig at give ministeren en undskyldning, for ministeren har ret i, at jeg tog fejl i min ordførertale vedrørende den enke, der havde en ægtefælle, som døde før 1. januar, og den enke, der havde en ægtefælle, der døde efter 1. januar. Ministeren har ret. Nu har jeg endnu en gang læst forslaget igennem; der er faktisk under særlige bemærkninger en linje, som fortæller, hvad ministerens intentioner er. Det fremgår ganske vist hverken af lovparagraffen eller af de almindelige bemærkninger –

men jeg kan godt se, at der til vejledning for domstolene og for folketingsudvalget er en hensigtsserklæring om, hvordan det skal fortolkes. Jeg undskylder.

Ministeren siger, at han med nedsættelsen af formueskatteprocenten har løst de problemer, som Formueskatteudvalget har peget på. Men Formueskatteudvalget peger på nedslaget for fysisk erhvervsaktive og opmuntrer til unødvendig gældsætning og overinvestering. Har ministeren løst det? Nej.

Udvalget peger også på, at skatteloftsreglerne er så tåbelige, at det er de små millionærer, der betaler den store procent, og de store millionærer, der betaler den lille procent. Vil det ikke også fortsat være tilfældet efter gennemførelsen af ministerens forslag?

Endelig har Formueskatteudvalget peget på hovedaktionærproblemerne. Har ministeren gjort noget som helst forsøg på at løse dem? Vil de ikke fortsat være til stede? Jo! Det var derfor, jeg betegnede forslaget som ubrugeligt, som udueligt og som ubegavet, og det er efter min mening stadig væk hverken eder eller forbandelser, og den omtalte landbrugsafgrøde er det altså heller ikke.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil advare hr. Stavad imod at drage disse sammenligninger, før han har læst betænkningen færdig. Hvis hr. Stavad var nået tilstrækkelig langt, ville han have været meget forsigtig med at inddrage f.eks. Holland, hvor der er særlige nedslagsregler, når det gælder kapitalen i egen virksomhed, og når det gælder en betydelig aktiepost på indtil 40 pct. i et hollandsk selskab. Han ville være særdeles forsigtig med at inddrage Norge og Sverige, for her gælder der særlig favorable beregninger, når f.eks. skove og landbrug skal indgå i formueskatten. Jeg tror også, han burde være lidt forsigtig, når han inddrager Vesttyskland, hvor der jo også gælder særlige nedslagsregler for formuer, der er aktivt investeret.

En ting, som ikke hidtil har været fremdraget i denne debat, synes jeg dog bør nævnes, og det er, at den danske formueskat ligesom i flere andre lande – men det gælder i særlig grad den danske formueskat – hviler på et tilfældigt udpluk af formueværdierne i samfundet. Der er jo ikke én, der drømmer om, at den formueværdi, som tjenestemænd har i form af deres pen-